

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Roučkou v právní věci žalobkyně **Š.H.**, zastoupené *JUDr. Pavlem Truxou, advokátem se sídlem Josefa Knihy 177, 337 01 Rokycany*, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, odboru regionálního rozvoje, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **23.8.2010, č.j. RR/2894/10**,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí Městského úřadu Rokycany ze dne 30.6.2010 č.j. 6010/OST/10 a rozhodnutí žalovaného ze dne 23.8.2010 č.j. RR/2894/10 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení v celkové výši 7.760,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám JUDr. Pavla Truxy, advokáta se sídlem Josefa Knihy 177, 337 01 Rokycany.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni (dále jen krajský soud) se domáhala přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a současně potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany ze dne 30.6.2010 č.j. 6010-OST/10. Tímto rozhodnutím Městský úřad Rokycany rozhodl, že žalobkyně je vinna tím, že se dopustila přestupku proti stavebnímu zákonu podle § 178 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb. o

územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon) tím, že jako vlastník stavby neodstranila závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby spočívající v okamžitém zjednání nápravy – užívání části stavby k povolenému účelu, tj. restaurace ve druhém NP, Malé nám. čp. 100, Rokycany, ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2 stavebního zákona ze dne 12.11.2009, sp. zn. 6524/OST/09, čj. 6598/OST/09 a v měsíci listopadu 2009 a lednu 2010 umožnila užívat stavbu jako restauraci s reprodukovanou hudbou. Podle § 179 stavebního zákona v návaznosti na § 178 odst. 2 stavebního zákona Městský úřad Rokycany uložil Š.H. pokutu ve výši 6.000,- Kč a současně jí uložil povinnost nahradit náklady i řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč.

V odůvodnění žaloby žalobkyně uváděla, že je spoluvlastníkem předmětných nemovitostí s podílem o velikosti ideální jedné poloviny vzhledem k celku, který má ve společném jmění manželů s O.H. Tato nemovitost je situována v centru města R., na ... Část této nemovitosti ve druhém NP pronajímají její vlastníci společnosti VH+Flash s.r.o. a tato společnost je oprávněna dále tyto vymezené nebytové prostory předávat do dalšího pronájmu, což se stalo na základě podnájemní smlouvy o podnájem nebytových prostor ze dne 1.2.2004. Tyto prostory užívá pan M.T. Podnájemce je podle podnájemní smlouvy oprávněn provozovat v předmětných prostorách hostinskou činnost. Žalobkyně konstatovala, že ze záznamů Městské policie Rokycany, která provedla kontrolu nebytových prostor dne 23. ledna, 30. ledna a 5. března 2010 vyplývá, že v předmětné provozovně hrála vždy hudba z mixážního pultu, která nebyla slyšet ven a většinou nikdo v provozovně netancoval nebo maximálně jedna až tři osoby, ačkoliv bylo přítomno 30 až 40 návštěvníků. Tyto zprávy osvědčily, že se nejedná o provozovnu typu diskotéky, či tanečního klubu, ale spíše o klub či bar, kde se scházejí lidé za účelem popovídání si, občerstvení a poslechu hudby pouštěné z reproduktorů. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že po celou dobu vedení správního řízení i v minulosti užívala vždy předmětné nemovitosti v souladu s vydaným kolaudačním rozhodnutím a z toho důvodu se nemohla dopustit přestupku podle § 178 odst. 2 stavebního zákona. Žalobkyně zdůraznila, že ust. § 178 odst. 2 stavebního zákona dopadá na případy, kdy vlastník stavby neodstraní závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené k výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2. Tento přestupek a s ním spojená sankce však vychází z kontrolní prohlídky podle § 133 stavebního zákona, kterou stavební úřad může provádět u rozestavené stavby a jejímž hlavním cílem je kontrola dodržení technických postupů při provádění stavby. Tím správní orgán neoprávněně rozšířil svoji pravomoc danou zákonem, když kontrolní prohlídku provedl u již dokončené a zkolaudované stavby. Přitom podle § 2 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb. správního řádu platí, že správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k němuž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Žalobkyně tvrdila, že i pokud by bylo zjištěno, že stavbu užívá v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, pak stavební zákon a ani jiný platný a účinný zákon neumožňoval v měsíci listopadu 2009 a lednu 2010 přímo takové jednání sankcionovat pokutou, jelikož přestupkem není podle zákona skutečnost, že osoba užívá stavbu v rozporu s vydaným kolaudačním rozhodnutím. Nový stavební zákon totiž neupravuje sankci za užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, oznámením o užívání stavby, či kolaudačním souhlasem. Tuto mezeru v zákoně nelze vyplnit aplikací § 178 odst. 2 ve spojení s § 134 odst. 2 stavebního zákona, který se podle názoru žalobkyně vztahuje na zcela odlišnou skutkovou situaci.

Žalobkyně dále uváděla, že podle zásady správního trestání platí, že podmínkou pro odpovědnost za správní delikt je nejen naplnění skutkové podstaty správního deliktu po formální stránce, ale i společenská nebezpečnost. V posuzovaném případě nelze dovodit žádný stupeň společenské nebezpečnosti, který by byl v příčinné souvislosti s chováním žalobkyně. Nebylo prokázáno, že skutečnost, že v provozovně hraje reprodukováná hudba má škodlivý, či životu ohrožující vliv na okolí, či na návštěvníky. Žalobkyně dále tvrdila, že v případě správního trestání lze skutkový stav zjistit pouze na základě objektivních důkazů, přičemž má za to, že záznamy Městské policie Rokycany, obsažené ve správním spisu, takovými důkazy nejsou. Městská policie Rokycany je totiž orgánem zřízeným obecně závaznou vyhláškou Města Rokycany č. 25/2006 v rámci samostatné působnosti obce a tento subjekt nemůže vykonávat funkce v rámci přenesené působnosti obce, kterou je např. i dohled nad užíváním staveb. Podle žalobkyně správní orgán ani nevysvětlil, z jakého důvodu uložil pokutu pouze žalobkyni a jejímu manželovi O.H., a to oběma v částce 6.000,- Kč, a to každému zvlášť a nikoliv společně a nerozdílně, ačkoliv jsou manželé. Správní orgán nesankcionoval ani provozovatele nebytových prostor, který tyto prostory užívá na základě podnájemní smlouvy a ani zbylé spoluvlastníky manžele K. Tento postup podle žalobkyně je nezákonný. Z těchto důvodů žalobkyně navrhla, aby rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí Městského úřadu Rokycany bylo zrušeno a žalovaný byl povinen žalobkyni nahradit náklady řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření uváděl, že nemůže souhlasit s tvrzením žalobkyně, že správní orgán si neoprávněně rozšířil svoji pravomoc danou zákonem, když provedl kontrolní prohlídku u již dokončené a zkolaudované stavby a porušil ust. § 2 odst. 2 správního řádu. Podle § 132 odst. 1 stavebního zákona stavební úřady vykonávají soustavný dozor nad zajišťováním ochrany veřejných zájmů, ochrany práv a oprávněných zájmů právnických a fyzických osob a nad plněním jejich povinností vyplývajících z tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení. K tomuto je oprávněn ve veřejném zájmu provádět také kontrolní prohlídky na podkladě § 132 odst. 2 stavebního zákona. Podle § 132 odst. 3 téhož zákona se veřejným zájmem rozumí požadavek, aby stavba byla užívána jen k povolenému účelu. Podle § 133 odst. 2 se při kontrolní prohlídce zejména zjišťuje, zda je stavba užívána jen k povolenému účelu a stanoveným způsobem. Z toho vyplývá, že stavební úřad postupoval v rámci pravomoci, která mu byla svěřena stavebním zákonem a nemohl porušit § 2 odst. 2 stavebního řádu. Pokud žalobkyně tvrdila, že z projektové dokumentace týkající se vzduchotechniky a klimatizace vypracované Ing. M. Součkem vyplývá, že stavebník počítal s tím, že restaurace bude plnit účel i podnikatelského klubu a z části šesté jeho technické zprávy vyplývá, že vymezil opatření proti šíření hluku do větraných prostor venkovního prostředí. Žalovaný souhlasil, že v technické zprávě jsou vymezena opatření proti šíření hluku do větraných prostor a venkovního prostředí, ovšem tato technická zpráva řeší pouze vzduchotechnické zařízení a hluk, který se bude šířit právě jen z tohoto zařízení. Technická zpráva neřeší a ani nemůže řešit hluk pocházející z jiných zdrojů. Pokud žalobkyně tvrdí, že i v případě zjištění, že stavbu užívá v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, pak stavební zákon ani jiný platný a účinný zákon neumožňuje přímo takové jednání sankcionovat, když přestupkem není skutečnost, že osoba užívá stavbu v rozporu s vydaným kolaudačním rozhodnutím, pak k tomu žalovaný uváděl, že s tímto tvrzením souhlasí a z tohoto důvodu také žalobkyně nemohla a také nebyla uznána vinou z toho, že užívá stavbu v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Žalobkyně byla uznána vinou za neodstranění závady zjištěné při

kontrolní prohlídce, při které stavební úřad byl oprávněn kontrolovat, zda je stavba užívána jen k povolenému účelu a stanoveným způsobem. K tvrzení žalobkyně, že v jejím případě se nejednalo o veřejnou hudební produkci, žalovaný uváděl, že touto skutečností se zabýval v napadeném rozhodnutí a na své argumentaci setrval. Žalobkyně dále tvrdila, že nelze dovodit žádný stupeň společenské nebezpečnosti, který by byl v příčinné souvislosti s jejím chováním. K tomu žalovaný uváděl, že stavební úřad v rozhodnutí uvedl, že k provedení změny v užívání stavby se vyžaduje, aby toto posoudil stavební úřad. Žalobkyně však toto nerespektovala, ačkoliv o této skutečnosti již dříve věděla, když jí byly doručeny výzvy stavebního úřadu ke zjednání nápravy. Žalobkyně nerespektováním stavebního zákona a výzev stavebního úřadu porušila veřejný zájem na tom, aby její činnost probíhala v souladu se stavebním zákonem a respektováním výzvy stavebního úřadu. Žalobkyně dále poukazovala na skutečnost, proč nebyla uložena pokuta jí a jejímu manželovi společně a nerozdílně a proč nebyly sankcionovány zbývající spoluvlastníci nemovitosti a její provozovatelé. K tomu žalovaný uváděl, že pokud by byla uložena pokuta manželům H. společně a nerozdílně, byly by tím porušeny všechny zásady trestání včetně té, která znemožňuje zavedení kolektivní odpovědnosti. Stavební úřad nepotrestal manžele K. zřejmě také proto, že O.H. při ústním jednání dne 22.1.2010 uvedl, že veškeré záležitosti týkající se restaurace vyřizuje on s manželkou, včetně jednání s nájemcem. M.K. je dlouhodobě nemocný a pečuje o něj S.K. a je zcela pochopitelné, že stavební úřad za těchto okolností manžele K. nesankcionoval. K situaci, proč nebylo postupováno proti nájemcům nebytových prostor, se žalovaný rovněž vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Výzvy k odstranění nedostatků zjištěných při kontrolní prohlídce navíc směřovaly v souladu se stavebním zákonem k vlastníkům stavby a proto také subjektem přestupku podle § 178 odst. 2 stavebního zákona je vlastník stavby, nikoliv její nájemce. Pokud žalobkyně se dovolávala provedení dalších důkazů, včetně výsledku O.H., pak žalovaný považoval toto dokazování za nadbytečné, neboť potřebné skutečnosti lze zjistit z obsahu správního spisu. Žalovaný dále se vyjádřil k návrhu žalobkyně, aby soud pro případ, že nezruší napadené rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně, aby ve smyslu § 65 odst. 3 s.ř.s. rozhodl o tom, že se upouští od uložení trestu případně, že se jeho výše snižuje, neboť trest byl žalobkyni vzhledem k jejím majetkovým poměrům uložen v nepřiměřené výši. K tomuto návrhu žalovaný uváděl, že kromě příjmů žalobkyně plynoucích z dávek Úřadu práce Rokycany ve výši 7.600,- Kč měsíčně, má žalobkyně i jiné příjmy, mimo jiné z pronájmu nebytových prostor, jak vyplývá ze smlouvy přiložené k žalobě. Roční nájemné za nebytové prostory činí 200.000,- Kč, je tedy zřejmé, že uloženou pokutou nebudou majetkové poměry žalobkyně zasaženy do té výše, že by se dalo mluvit o nepřiměřené výši pokuty. Požadavku žalobkyně na zaplacení náhrady nákladů řízení žalovaným, žalovaný poukázal na skutečnost, že stanovení lhůty k úhradě nákladů řízení žalovaným v délce 3 dnů je prakticky neproveditelné a požádal, aby vzhledem k reálnému průběhu finančních transakcí byla případná lhůta k placení náhrady nákladů řízení stanovena v délce 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 21.12.2009 Městský úřad Rokycany oznámil žalobkyni zahájení přestupkového řízení na základě zjištění stavebního úřadu, že žalobkyně se jako fyzická osoba měla dopustit protiprávního jednání uvedeného v § 178 odst. 2 stavebního zákona a to tím, že jako vlastník stavby neodstranila závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2 stavebního zákona ze dne 12.11.2009 sp. zn. 6524/OST/09. Součástí správního

spisu je dále protokol o ústím jednání vedeném Městským úřadem Rokycany dne 24.6.2010, při kterém žalobkyně byla seznámena s obsahem spisového materiálu a ke svému obvinění se vyjádřila.

Dne 30.6.2010 Městský úřad Rokycany vydal rozhodnutí čj. 6010/OST/10 sp. zn. 7899/OST-09Štv, jehož výroková část byla již krajským soudem výše prezentována. Z obsahu odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že správní orgán I. stupně jako důkazní prostředky použil listiny včetně projektové dokumentace k územnímu řízení o změně stavby a o změně vlivu stavby na využití územní a projektové dokumentace ke stavebnímu řízení o změně v užívání stavby z listopadu 2008 a dále z fotodokumentace z kontroly provedené městskou policií, které byly součástí spisového materiálu a s jejichž obsahem byli účastníci řízení seznámeni. Na základě shromážděných podkladů správní orgán dospěl k závěru, že žalobkyně svým jednáním naplnila ust. § 178 odst. 2 stavebního zákona tím, že jako vlastník stavby neodstranila závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby spočívající v okamžitém zjednání nápravy – užívání části stavby k povolenému účelu, tj. restaurace ve druhém NP, Malé nám. čp. 100, Rokycany ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2 stavebního zákona ze dne 12. 11. 2009 sp. zn. 6524/OST/09 a v měsíci listopadu 2009 v měsíci lednu 2010 umožnila užívat stavbu jako restauraci s reprodukovanou hudbou. Stavební úřad považoval za rozhodující, že předmětná restaurace je užívána v rozporu s vydaným pravomocným kolaudačním rozhodnutím vydaným 22.1.2001 pod čj. Stav2142/00. Správní orgán dále hodnotil další podklady pro rozhodnutí zahrnující projektovou dokumentaci z ledna 1999 vypracovanou Zdeňkem Brejchou, zodpovědným projektantem, dále hodnotil rozhodnutí okresního hygienika jako dotčeného orgánu státní správy z 28.1.1999 a z další listiny týkající se výsledků měření hluku v předmětné nemovitosti. Správní orgán I. stupně dále uváděl důvody, na jejichž podkladě rozhodl o uložení pokuty ve stanovené výši.

Na základě odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodoval ve věci žalovaný správní orgán a žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný rekapituloval průběh řízení před správním orgánem I. stupně a hodnotil jednotlivé námitky obsažené v odvolání. K těmto námitkám uváděl, že z výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je patrné, čeho se žalobkyně dopustila. Z formulace deliktního jednání je zcela jasné, jakého skutku se dopustila a pod jakou skutkovou podstatu byl tento skutek podřazen. Žalovaný zdůrazňoval, že prostory předmětné restaurace žalobkyně pronajala, na vlastnických vztazích ke stavbě se nic nezměnilo, a proto subjektem přestupku podle § 178 odst. 2 stavebního zákona není nájemce, ale mimo jiné vlastník stavby. Proto stavební úřad nemohl postupovat proti nájemci restaurace. K námitce, že správní orgán se nezabýval otázkou, zda dochází v restauraci k pořádání hudebních produkcí a zda reprodukce hudby sloužila k bavení návštěvníků, žalovaný uváděl, že z hlediska porušení stavebního zákona není vůbec rozhodující, zda v restauraci docházelo k provozování hudebních akcí nebo zda hudba sloužila k pobavení návštěvníků. Také není rozhodující, zda pouštěním hudby byly porušeny hlukové limity, což je v kompetenci krajské hygienické stanice. Nejdůležitějším hlediskem z pohledu porušení stavebního zákona je, zda restaurace byla provozována jako restaurace nebo jako restaurace s reprodukovanou hudbou. Ze spisového materiálu vyplývá, že restaurace byla provozována právě jako restaurace s reprodukovanou

hudbou. To plyne zejména z úředních záznamů městské policie a z fotodokumentace pořízené městskou policií. Ze záznamů městské policie je patrné, že v restauraci hrála reprodukováná hudba. Z fotodokumentace vyplývá, že k tomuto účelu sloužila dvě zařízení PIONEER SDJ 100 S. Z těchto skutečností vyplývá, že v restauraci hrála hudba elektronicky zesilovaná technickým zařízením. Je třeba ale posoudit, zda i v tomto případě se jedná o hudební produkci a zda šlo o provozování restaurace s reprodukovanou hudbou. K tomuto napomůže především stanovisko veřejného ochránce práv uvedené ve sborníku stanovisek č. 5 rok 2009, ze kterého vyplývá, že pojem hudební produkce nebo produkce hudby platný právní řád sice používá, nicméně jej jednoznačně nedefinuje. Rovněž ani judikatura nepřináší definici hudební produkce jako takové. V zákoně o ochraně zdraví je pak uveden demonstrativní výčet veřejných hudebních produkcí. Tento výčet je demonstrativní, tedy příkladný a pro tyto závěry, zda v konkrétním případě se bude jednat o veřejnou hudební produkci je nutno si vypomoci výkladem. Ochránce veřejných práv se domníval za souhlasu žalovaného, že hudební produkcí způsobilou ohrozit veřejné zdraví, může být pochopitelně ne jenom hudba provozovaná živě, ale i hudba reprodukováná technickými zařízeními. Toto širší chápání termínu hudební produkce podporuje i právní úprava v autorském zákoně konkrétně v jeho § 100 odst. 4. Žalovaný na základě uvedeného výkladu zastával názor, že restaurace byla provozována jako restaurace s reprodukovanou hudbou, tedy stavba byla užívána v rozporu s účelem, ke kterému byla kolaudována kolaudačním rozhodnutím čj. Stav 2142/00 ze dne 22.1.2001, kde je uvedeno, že bude užívána jako restaurace. Žalovaný z těchto důvodů neshledal důvod pro postup podle § 90 odst. 1 až 4 správního řádu a rozhodl o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Součástí správního spisu je úřední záznam vyhotovený Městskou policií Rokycany 7.11.2009 zaznamenávající, že dne 7.11.2009 v 00:15 hod. provedla hlídka Městské policie Rokycany kontrolu v klubu Paraplíčko na Malém nám. v Rokycanech. V klubu hrála reprodukováná hudba, která byla pouštěna k tomuto určenou zvláštní osobou. Dne 8.11.2009 Městská policie Rokycany učinila úřední záznam o tom, že 8.11.2009 v 00:30 hod. byla v klubu Paraplíčko na Malém nám. provedena kontrola se zjištěním, že v klubu hrála reprodukováná hudba, která byla pouštěna k tomuto určenou zvláštní osobou. Dne 12.11.2009 Městský úřad Rokycany vydal výzvu ke zjednání nápravy, ve které konstatoval, že na základě úředního záznamu městské policie ze dne 7. a 8.11.2009 zjistil, že stavba restaurace Paraplíčko, umístěna ve druhém NP domu čp. 100, Malé nám., Rokycany byla užívána v rozporu s povoleným účelem užívání. Bylo zjištěno, že v restauraci hrála reprodukováná hudba, která byla pouštěna k tomuto určenou zvláštní osobou. Městský úřad Rokycany podle § 134 odst. 2 stavebního zákona vyzval vlastníka stavby, kterou kromě jiných je též Š.H., k okamžitému zjednání nápravy – užívání stavby k povolenému účelu, tj. restaurace. Stavba nesmí být užívána jako restaurace s reprodukovanou nebo živou hudbou. Součástí správního spisu je úřední záznam Městské policie Rokycany z 2.12.2009 zaznamenávající, že dne 28.11.2009 v 01:00 hod. provedla hlídka městské policie kontrolu v baru Paraplíčko na Malém nám. v Rokycanech. V provozovně hrála reprodukováná hudba, kterou pouštěla zvlášť vyčleněná osoba, a návštěvníci baru tančili. Dne 30. ledna 2010 Městská policie Rokycany sepsala úřední záznam o tom, že 30. ledna 2010 v 03:25 hod. provedla hlídka městské policie kontrolu provozovny Paraplíčko, v provozovně hrála hudba z mixážního pultu, u které byla stále jedna osoba. V provozovně bylo 30 až 40 návštěvníků z toho střídavě 1 až 3 osoby tancující. Dne 23.1.2010 Městská policie Rokycany sepsala úřední záznam o zjištění, že

23.1.2010 v 00:15 hod. provedla hlídka městské policie kontrolu provozovny Paraplíčko, v provozovně hrála hudba z mixážního pultu, u které byla jedna osoba. V provozovně nikdo netancoval. Dne 5.3.2010 Městská policie Rokycany sepsala úřední záznam o zjištění, že toho dne byla hlídkou provedena kontrola v Paraplíčku ve 23:30 hod. V podniku bylo okolo 30 lidí, nikdo netancoval. Za mixážním pultem stály dvě osoby. Hudba při příjezdu hlídky nebyla venku před podnikem slyšet. Hlídkou byla pořízena dvě foto mixážního pultu.

Součástí správního spisu je rozhodnutí okresního hygienika v Rokycanech z 28.1.1999 zn. 238/99 o vydaném závazném posudku a s vyjádřením souhlasu s projektovou dokumentací na úpravu původní prodejny textilu na restauraci v Rokycanech, Malé nám. 100 a kolaudační rozhodnutí vydané Městským úřadem Rokycany z 22.1.2001 čj. Stav 2142/00 o povolení užívání restaurace ve druhém NP u stavby: Stavební úpravy a přístavba domu čp. 100/1 na stpč. 100 v k.ú. Rokycany.

Krajský soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými rozhodnutí bylo řádně napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem projeví souhlas ve shodě s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba je důvodná.

Správní orgán I. stupně ve spojení s rozhodnutím žalovaného rozhodl, že žalobkyně je vinna, že se dopustila přestupku proti stavebnímu zákonu podle § 178 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen stavební zákon).

Podle § 178 odst. 2 stavebního zákona stavebník, stavbyvedoucí, fyzická osoba vykonávající stavební dozor nebo vlastník stavby se dopustí přestupku tím, že neodstraní závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2.

Na základě skutkového stavu zjištěného ve správním řízení a dokumentovaného obsahem spisu správního orgánu, krajský soud dospěl k závěru, že v předmětném případě nemohla být skutková podstata uvedeného přestupku naplněna. Přestupku se v tomto případě může dopustit, kromě jiných subjektů, též vlastník stavby a to tím, že *neodstraní závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2*. Podle § 133 odst. 1 stavebního zákona kontrolní prohlídku provádí stavební úřad u rozestavěné stavby, ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení, v plánu kontrolních prohlídek stavby před vydáním kolaudačního souhlasu a v případech, kdy má být nařízeno neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, nezbytné úpravy nebo vyklizení stavby. Stavební úřad může provést kontrolní prohlídku též u nařízených udržovacích prací u odstraňované stavby a *též v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné*. Krajský soud proto vychází ze závěru, že stavební úřad je oprávněn provádět kontrolní prohlídku nikoli výlučně u stavby rozestavěné, jak žalobkyně nesprávně

tvrdí, ale může kontrolní prohlídku provést i v jiných případech, což vyplývá z ust. § 133 odst. 1 *in fine*. Tento výklad dokládá i ust. § 133 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, podle kterého při kontrolní prohlídce stavební úřad zjišťuje zejména, zda je stavba užívána jen k povolenému účelu a stanoveným způsobem. Z tohoto důvodu je založena pravomoc stavebního úřadu provádět kontrolní prohlídku i v jiných případech než u rozestavěné stavby a proto v souzeném případě nemohlo dojít k porušení § 2 odst. 2 správního řádu, neboť správní orgán uplatnil svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena a v rozsahu v jakém mu byla svěřena.

Z obsahu správního spisu a z vlastního průběhu řízení před správním orgánem však zjevně vyplynulo, že stavební úřad v rámci své pravomoci kontrolní prohlídku k ověření, zda stavba je užívána jen k povolenému účelu a stanoveným způsobem, neprováděl. Na roveň kontrolní prohlídky stavby prováděné v mezích § 133 stavebního zákona, jejíž výkon je v pravomoci příslušného stavebního úřadu, nelze stavět výsledky šetření vedeného městskou policií zaměřeného na ověření způsobu a účelu užívání předmětné nemovitosti. Podle § 134 odst. 2 stavebního zákona zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závadu, vyzve podle povahy věci vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednal nápravu. Pokud však stavební úřad kontrolní prohlídku stavby v rámci své pravomoci neprovedl, nedisponoval ani pravomocí vyzvat vlastníka stavby ke zjednání nápravy ve stanovené lhůtě. Za této situace žalobkyně, jako vlastníka stavby, nebyla vázána povinností plynoucí z ust. § 134 stavebního zákona zjednat ve stanovené lhůtě nápravu, jejíž nesplnění by naplnilo znaky skutkové podstaty přestupku. Tvzení žalobkyně, že se nemohla dopustit přestupku podle § 178 odst. 2 stavebního zákona, soud shledal důvodným.

Krajský soud shledal žalobu důvodnou podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost. Stejnou nezákonností trpělo rozhodnutí správního orgánu I. stupně a proto krajský soud zrušil podle § 748 odst. 3 s.ř.s. i toto rozhodnutí a podle § 78 odst. 4 současně vyslovil, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 a žalobkyni, která v řízení dosáhla procesního úspěchu, přiznává právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení v celkové výši 7.760,- Kč jsou představovány uhrazeným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč, odměnou za 2 úkony právní pomoci po 2.100,- Kč, dvěmi režijními paušály po 300,- Kč, což představuje částku 4.800,- Kč, která byla navýšena o DPH v sazbě 20%, tj. o částku 960,- Kč. Ke splnění povinnosti nahradit žalobci náklady řízení bylo žalovanému stanoveno platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. a současně mu byla určena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením

shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 19. září 2012

JUDr. Václav Roučka, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková